

Въвъ своеволна смъртъ, въ самоонищожене!
Тъзъ е причината на нашето търпѣне!

* *
*

Кой би държалъ една минута само
Товартъ отъ страдания на слабото си рамо,
Кой би принесълъ сичко туй което
Позори днесъ чловѣчеството клѣто
Кой би търпѣлъ неправди и обиди,
Сирмашество, насмѣшки ядовити,
Отхвърлена любовъ, приятелства коварни,
Надмѣнни голѣмци, сѣдилища продажни,
Безсилието на държавнитъ закони,
Властѣта оцапана съ дѣянѣя недостойни,
Презрѣнието на презрѣннитъ души
Кѣмъ добродѣтеля, — да би билò възможно
Отъ тѣзи язви чловѣкъ да се лиши,
Веригитъ си да строши,
Да хвърле бремето несносно,
Съ едно забиване на острий ножъ въ гърдитъ
Да се освободи отъ гнета на сѣдбѣтъ!

* *
*

Да, този страхъ: каква е бѣдѣщността ни
Въ незнайнитъ онѣзъ страни, —
Какво ще ни сполѣте тамо,
Задъ гробний прагъ, въ онѣзъ дебели тъмнини,
Отъ гдѣто нема връщане, уви!
Тъзъ ужасъ на въздържа само,
Съсъ този страхъ крѣпиме днитъ си!
Нищожно, клѣто ти чловѣшко сѣщество!

* *
*

Търпиме ний позоръ и зло,
Безъ да обръщаме око
Кѣмъ този църъ: острѣлото на ятагана, —
И волята ни въ желѣзъ е свкашъ обкована!

* *

Търпиме ний, страдалци въковѣчни,
Търпиме всичкитъ бѣди въ които сме родени,